

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 110/12

V Luxembourggu, 6. septembra 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v združenih zadevah C-237/11
in C-238/11

Francija proti Parlamentu

Generalni pravobranilec P. Mengozzi Sodišču predlaga, naj sklepa Evropskega parlamenta o razporedu zasedanj Parlamenta za leti 2012 in 2013 razglasi za nična

Po mnenju generalnega pravobranilca oktobrskih plenarnih zasedanj za leti 2012 in 2013, ki ju je Parlament umetno razdelil na dva dela, posamično ni mogoče opredeliti kot mesečni plenarni zasedanji

V skladu s Pogodbami¹ se mora Evropski parlament, ki ima sedež v Strasbourgu, letno sestajati na dvanajstih mesečnih plenarnih zasedanjih, vključno s proračunskim, pri čemer trajanje teh zasedanj ni določeno. Tradicionalno potekata oktobra v Strasbourgu dve plenarni zasedanji, da se tako nadomesti izpuščeno avgustovsko plenarno zasedanje. Redna plenarna zasedanja, ki trajajo štiri dni², načeloma potekajo v Strasbourgu, medtem ko dodatna poldnevna zasedanja potekajo v Bruslju.

Parlament je s sklepoma, ki sta bila sprejeta 9. marca 2011, spremenil razpored zasedanj za leti 2012 in 2013. Prvič, eno od dveh štiridnevni plenarnih zasedanj, ki naj bi potekali oktobra 2012 in oktobra 2013 v Strasbourgu, je bilo ukinjeno. Drugič, preostali plenarni zasedanji za oktober 2012 in oktober 2013 sta bili razdeljeni na dva dela: tako bi morali v Strasbourgu potekati dve ločeni dvodnevni zasedanji v tednu od 22. do 25. oktobra 2012 in dve v tednu od 21. do 24. oktobra 2013.

Francija Sodišču predlaga, naj ta sklepa Parlamenta razglasi za nična. Ob podpori Luksemburga trdi, da ta sklepa kršita Pogodbo in sodno prakso Sodišča³. Parlamentu očita, da je prekinil reden ritem potekanja plenarnih zasedanj s tem, da je določil dodatna zasedanja v Bruslju, medtem ko je bilo za Strasbourg določenih le enajst plenarnih zasedanj. Edini namen Parlamenta naj bi bil zmanjšanje navzočnosti evropskih poslancev na sedežu Parlamenta v Strasbourgu, ne da bi bilo to zmanjšanje utemeljeno s potrebami notranje organizacije dela te institucije. Sprejetje razporeda za oktober 2012 in 2013 v istem besedilu naj bi dokazovalo, da ne gre za natančen odziv na trenutno potrebo, temveč za prakso, ki naj bi postala stalna.

Generalni pravobranilec Paolo Mengozzi v sklepnih predlogih Sodišču predlaga, naj ugotovi tožbi Francije, ker ta je utemeljena.

Uvodoma opozarja, da čeprav Sodišče ne more prezreti okoliščin odločnega izpodbijanja obveznosti Parlamenta, da zaseda v Strasbourgu, mora v okviru obravnavanih zadev odločiti o pravu.

¹ Vlade držav članic so leta 1992 v okviru evropskega vrha v Edinburgu sprejele „sklep iz Edinburga“ o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov in služb Evropskih skupnosti. Na medvladni konferenci, na kateri je bila sprejeta Amsterdamska pogodba, je bilo odločeno, da se k Pogodbam priloži sklep iz Edinburga. Zdaj je besedilo sklepa iz Edinburga (člen1(a)) zajeto v Protokolu št. 6, priloženem k Pogodbi EU in Pogodbi DEU, ter v Protokolu št. 3, priloženem k Pogodbi ESAE.

² Plenarna zasedanja zdaj potekajo od ponedeljka od 17h do četrтка do 17h. Parlament je leta 2000 spremenil trajanje teh zasedanj, tako da je ukinil petkova zasedanja.

³ Sodba Sodišča z dne 1. oktobra 1997 v zadevi Francija proti Parlamentu (zadeva [C-345/95](#)). Sodišče je s to sodbo za ničn razglasilo sklep Evropskega parlamenta z dne 20. septembra 1995, ker za leto 1996 ni določal dvanajst rednih plenarnih zasedanj v Strasbourgu.

Generalni pravobranilec najprej opozarja na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je le-to menilo, da je sedež Parlamenta v Strasbourgu kraj, kjer mora v rednem ritmu potekati dvanajst rednih plenarnih zasedanj, vključno s proračunskim. Za dodatna plenarna zasedanja je mogoče določiti drug kraj dela (Bruselj), le če ima Parlament dvanajst rednih plenarnih zasedanj v Strasbourgu, v katerem je sedež navedene institucije. Sodišče je poleg tega razmejilo pristojnost držav članic za določitev sedeža institucij in pristojnost za ureditev notranje organizacije, ki jo je treba priznati Parlamentu.

Generalni pravobranilec nato opozarja, da trajanje plenarnih zasedanj ni izrecno določeno niti v Pogodbah, niti v Protokolih, niti v Poslovniku Parlamenta. Ker ni izrecnega pravila, ki bi bilo povezano z naravnimi spremembami vloge Parlamenta, je treba Pogodbe razlagati dinamično. Zato je treba preučiti celovito usklajenost razporedov.

Generalni pravobranilec tako ugotavlja, prvič, da mesečni plenarni zasedanja v istem tednu oktobra pomenita **neskladnost**. Za leti 2012 in 2013 je za vsak mesec v letu, razen avgust in oktober, določeno štiridnevno mesečno plenarno zasedanje (natančneje od ponedeljka od 17h do četrta do 17h). Kar zadeva oktober, je bilo po sprejetju sprememb eno štiridnevno zasedanje od dveh obstoječih ukinjeno, dve dvodnevni zasedanja (od ponedeljka do torka in od četrta do petka) pa bi morali potekati v istem tednu.

Iz povsem objektivne preučitve razporedov tako izhaja, da je bilo z izpodbijanima sklepoma dopuščeno **odstopanje od rednega ritma zasedanj**. Zato bi težko oporekali temu, da čeprav neobstoj zasedanja avgusta nujno pomeni nepravilnost v razporedu v smislu, da morata dve zasedanja potekati v istem mesecu, pa je navedena nepravilnost v zvezi z letoma 2012 in 2013 večja.

Drugič, generalni pravobranilec meni, da **Parlament ni utemeljil ali vsaj pojasnil**, zakaj se je trajanje obeh plenarnih zasedanj za oktober 2012 in 2013 skrajšalo na dva dni glede na druga mesečna plenarna zasedanja.

Generalni pravobranilec med drugim priznava – s preučitvijo najtehtnejše trditve Parlamenta, da je bil namen razporedov za leti 2012 in 2013 zmanjšanje stroškov, ki nastanejo zaradi več krajev dela Parlamenta, pri čemer so ti stroški v razmerah ekonomske krize postali še očitnejši – da bi države članice v sedanjih razmerah o tem vprašanju morale razmisliti. Vendar pa dodaja, da so ti stroški del „omejitev, ki so neločljivo povezane“ z več kraji dela Parlamenta, kar je Sodišče navedlo v sodni praksi. Ker Pogodbe vsekakor nalagajo dvanajst mesečnih plenarnih zasedanj, dve plenarni zasedanja v istem mesecu, pri čemer bi posamezno zasedanje trajalo enako dolgo kot zasedanja v drugih mesecih, ne pomenita dodatnega stroška glede na strošek, ki bi nastal, če bi vse leto potekalo eno tako zasedanje na mesec, vključno z avgustom.

Iz splošne sistematike razporedov za leti 2012 in 2013 je torej jasno razvidno, da zasedanja, določeni za isti teden oktobra 2012 in 2013, dejansko pomenita eno samo zasedanje, o katerem je mogoče – ker Parlament v okviru teh postopkov ni navedel prepričljivih pojasnil – upravičeno domnevati, da je bilo **umetno razdeljeno na dva dela**, da bi nič manj umetno izpolnjevalo zahteve iz Pogodb.

Generalni pravobranilec zato ugotavlja, da dveh zasedanj, določenih za isti teden oktobra za leti 2012 in 2013, ni mogoče opredeliti, gledano posamično, kot mesečni plenarni zasedanja v smislu Pogodb.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglášena pozneje.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri

Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je tožba utemeljena, je akt razveljavljen ali razglašen za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki je nastala z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106.